

Dosarul nr. 3ra-152/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – S. Vișcu

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca - Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Zubco Andrian în pricina civilă la acțiunea lui Zubco Andrian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 29 septembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a casat hotărârea judecătoreiei Centru din 24 martie 2015, prin care s-a admis acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La data de 29 august 2014 Zubco Andrian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind abrogarea sau modificarea ordinului nr. 449 ef din 28 iulie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară (f.d. 2-4).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 26 iunie 2014, ofițerul principal de investigații al DIC a SPIA al MAI, locotenent – colonel de poliție Sergiu Gherman, împreună cu ofițerul superior de investigații al aceleiași subdiviziuni, căpitan de poliție Sergiu Plăcintă, neavînd un plan - sarcină aprobat de conducerea MAI, sub pretextul verificării unei informații precum că echipa Inspectoratului național de patrulare a IGP nu a reacționat la o solicitare de acordare a unui ajutor, au verificat sistemul tehnic de înregistrare a convorbirilor telefonice „PHOBOS” din incinta Direcției de poliție mun. Chișinău.

Reclamantul susține, că conform capitolului III, pct. 13 alin. 3 al ordinului MAI nr. 376 din 17.10.2006 cu privire la aprobarea Regulamentului privind utilizarea sistemului tehnic de înregistrare a convorbirilor telefonice „PHOBOS” în cadrul

organelor și subdiviziunilor teritoriale ale MAI, locotenentul – colonel de poliție Sergiu Gherman și căpitanul de poliție Sergiu Plăcintă urmau să solicite informația, precum și copierea, stocarea și arhivarea înscrierilor sistemului în prezența specialistului telecomunicații din cadrul MAI, numai având dispoziții sau plan – sarcină, aprobat de către conducerea MAI, la caz angajații DIC a SPIA al MAI au încălcat aceste prevederi.

În urma verificărilor efectuate locotenentul – colonel de poliție Sergiu Gherman și căpitanul de poliție Sergiu Plăcintă au constatat un șir de neajunsuri admise de către inspectorii inferiori ai Serviciului „902” al Secției management operațional a DP mun. Chișinău și anume de către plutonier- major de poliție Tatiana Delendrea, plutonier de poliție Lidia Nofit, plutonier de poliție Daniela Pascari, sergent- major de poliție Mariana Marcoci- Brînză, sergent de poliție Lucia Popovici, sergent- major de poliție Marina Bolgar, precum și de către inspectorul superior operativ de serviciu al Dispeceratului Secției management operațional, căpitan de poliție Oleg Colibaba și șeful SMO a DP mun. Chișinău, maior de poliție Andrian Zubco, cum ar fi neasigurarea monitorizării și verificării procesului de reacționare, transmitere a informației.

În urma anchetei de serviciu, efectuată în baza procesului – verbal de constatare, toți angajații menționați au fost sancționați disciplinar, inclusiv și el a fost sancționat cu avertisment.

Reclamantul menționează, că ancheta de serviciu a fost efectuată cu încălcarea prevederilor alin. 3 și alin. 4 al. pct. 58 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.502 din 09 iulie 2013 și anume că el nu a fost anunțat și nu a făcut cunoștință cu materialele anchetei, astfel, nu a avut posibilitate de a contesta acțiunile persoanei, care a efectuat ancheta de serviciu și decizia adoptată de conducătorul ierarhic superior.

Consideră că a fost încălcat alin. 3, pct. 48 al Statutului, care stipulează că nu pot participa la efectuarea anchetei de serviciu persoanele, care au interes personal în cauza examinată, ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea lui, iar el nefiind informat despre anchetă, nu a avut posibilitatea de a solicita efectuarea anchetei de serviciu de către o persoană terță, care nu este interesată de a-l sancționa disciplinar.

Reclamantul indică, că la aplicarea sancțiunii disciplinare nu s-a ținut cont de activitatea desfășurată de el anterior, împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, gradul de vinovăție, preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

În viziunea reclamantului a fost încălcat termenul aplicării sancțiunii disciplinare, care se aplică imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei. La caz, procesul – verbal de constatare a abaterilor disciplinare a fost înregistrat și adus la cunoștința conducerii la data de 26 iunie 2014. Ordinul de sancționare a fost emis la data de 28 iulie 2014, adus la cunoștință salariatului la data de 15 august 2014, cu încălcarea termenului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 martie 2015 s-a admis

acțiunea (f.d. 112).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Inspectoratul General de Poliție a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie respinsă cererea integral (f.d. 126-127).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 29 septembrie 2015 s-a admis apelul, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 martie 2015 și s-a respins acțiunea lui Zubco Andrian (f.d. 144).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut ca nefondate concluziile primei instanțe privind nevinovăția reclamantului în comiterea abaterii disciplinare imputate de administrație, precum și încălcarea procedurii anchetei de serviciu și modalitatea aplicării sancțiunii disciplinare

Instanța de apel a constatat, că potrivit dispoziției nr. 4/134 din 18 iunie 2014 cu privire la modul de organizare, dirijare și interacțiune a forțelor și mijloacelor subdiviziunilor structurale ale IGP, DPF, SPC și SE, DTC și BMA s-a dispus ca Direcția inspecției și control a SPIA să inițieze în perioada 17-30 iunie 2014 verificări în subdiviziunile structurale ale IGP, astfel controlul efectuat a fost în corespundere cu prevederile legale. În urma verificării la data de 26 iunie 2014 a fost întocmit procesul – verbal cu privire la constatarea încălcărilor. Procesul - verbal a stat la baza inițierii anchetei de serviciu. La data de 14 iulie 2014 Zubco Andrian a fost chestionat pe încălcările constatate, recunoscînd existența lor (f.d. 52).

Colegiul a menționat, că ordinul nr. 449 ef din 28 iulie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară a lui Zubco Andrian a fost emis pentru încălcările prevăzute de art. 26 alin. 1, lit. b) și c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 8 subpunct. 2 și 3 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, manifestate prin neexecutarea atribuțiilor de serviciu și anume neasigurarea monitorizării și verificării procesului de recepționare, înregistrare, transmitere și reacționare promptă la sesizările și informațiile cetățenilor despre infracțiuni și incidente parvenite prin intermediul liniei telefonice a Serviciului 902. Totodată colegiul a constatat, că obligațiunile respective rezultă și din fișa de post a lui Andrian Zubco (f.d. 68-70).

Potrivit art. 55 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului numai după efectuarea anchetei de serviciu privitor la abaterea disciplinară.

În conformitate cu prevederile art. 209 Codul Muncii sancțiunile disciplinare se aplică, de regulă imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai tîrziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediu anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical.

La caz, ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare legal a fost emis la data de 28 iulie 2014. Constatarea cu privire la abaterea disciplinară datează cu 26 iunie 2014. Termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare expira la data de 26 iulie 2014, care

este zi de odihnă. Potrivit art. 14 alin. 4 al Codului Muncii *„dacă ultima zi a termenului este zi nelucrătoare, atunci ziua expirării termenului se consideră prima zi lucrătoare imediat următoare”*.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, Zubco Andrian a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie anulat ordinul de sancționare (f.d. 153-155).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 septembrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 13 octombrie 2015, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarelor lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, depus la 16 decembrie 2015, se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Zubco Andrian este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Zubco Andrian asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurentului precum că, a fost încălcat termenul prevăzut pentru a-i aduce la cunoștință ordinul de sancționare, nu poate fi reținut de către instanța de recurs, or potrivit art. 210 alin. 2 Codul Muncii, ordinul de sancționare se comunică salariatului sub semnătură în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii, iar în cazul în care aceasta activează într-o subdiviziune interioară a unității, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, la caz salariatul activează într-o subdiviziune interioară a unității. Astfel a fost respectat termenul prevăzut de art. 210 al. 1 Codul Muncii.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zubco Andrian inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zubco Andrian împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în pricina civilă la acțiunea lui Zubco Andrian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas